

Benyhe István: Klímapolitika és hatalom

A klíma**VÉSZ**helyzet ma – különösen a magyar fővárosban – politikai közhely, jelentése a lakosság számára homályos, és következményei inkább politikaiak, mint környezetkímélők. Valami olyasmit sugall, mint a kereszténységben az eredeti bűn, amelynek következményeivel az egész emberiségnek számolnia kell. A klímafrász mindenkire vonatkozik, és az emberi közösségekre nemcsak érvényes, hanem globális és előbb-utóbb kötelező magatartás előírásához is vezet. Ha veszélyben vagyunk, mindent alárendelünk a túlélésnek, gyakran anélkül, hogy higgadtan értékelnénk lépéseinket, hogy nem vezetnek-e bennünket még nagyobb veszélybe, mint amit velük el akarunk kerülni.

A Föld klimatikus viszonyainak változása ma az emberiség számára kedvezőtlen irányba halad, visszafordítása emberi idővel mérve szinte lehetetlen, de a folyamat lassítása, esetleges megállítása lehetségesnek tűnik. **Gondot jelent annak megítélése, hogy az észlelt negatív hatások és az emberi tevékenység között milyen mértékű az ok-okozati összefüggés. Mindenki tudja, hogy van köztes megoldás.** A Föld esetében is. A bolygó a rajta élőknek esélyeket kínál, de túlszaporodási, túlhasználási gátakat is emel, így garantálja magának az életnek a folytonosságát. **Ha az emberiség eddig gátakba ütközött, akkor azokat mindig megkerülte, most azonban már akkora hatást gyakorol a bolygóra, hogy fel kell ismernie, meg kell értenie, hogy mit viz túzásba.** Biztosan nem a szaporodásba kell kívülről beavatkozni. Az emberi tevékenység **irányultságának** változása hozhatja el a kívánt egyensúlyt. Ha az **nem** az önzés, az egyre több termék, eszköz és szolgáltatás megszerzése és kisajátítása, **hanem** osztozás, kulturális javak szerzése és tudásnövelés, akkor az **emberbe kódolt versenyszellem** olyan területen bontakozik ki, amely nincs ellentétben a bolygó fizikai kínálatával.

Ma a hatalom a **részgazságok hangsúlyozásával** nem az önkéntes **belátásra** épít, hanem a **félelemre**. Embercsoportok erőszakos egymásra uszítása zajlik. Valójában minden téren. Vegán aktivisták gyaláznak, zaklatnak húsevőket, bűnösnek kiáltják ki a rizstermelőket, a marhatartókat, mert ők a felelősek a klímaváltozásért. Egy marha egész életében nem okoz annyi jóvátehetetlen szennyeződést az ökoszisztémában, mint egy 155 mm-es tűzérési lőszer, amelynek csak a töltete 20-40 kg között változik. Ebből az oroszok ma **naponta** 20.000 db-ot lőnek ki, az ukránok pedig 4-5000-et. A marha szellentésében nincs ólom, higany, trinitrotoluol, sárga foszfor, szegényített urán, többféle dioxin, salétromsav és nitrátok, kénsav, kéndioxid, esetleg napalm, gyűrűs szénhidrogének stb. A háború nyílt színi ellenzői valahogy mégis visszafogottabbak, mint a klímaaktivisták.

Számolnunk kell a tényekkel:

- A világ egységesül (Az elérési utak a technikai fejlődéssel lerövidülnek.)
- A gyors **helyváltoztatás** és az **ipar** lokálisan, de egyre inkább globálisan is **szennyezi** a környezetet.
- Az emberiség történetében **először** haladja meg a **hulladék** és a **szemét** (a kettő nem ugyanaz!) a kitermelt hasznos anyagok mennyiségét. Vagyis a felhasználható anyag kinyeréséhez óriási mennyiségű hulladék és energia árán jutunk hozzá – pl. bányák meddőhányói, építési törmelék stb. Az eddigi fejlődés során a hulladék nagy része mindig hasznosult. Ma a hulladékok nagy része – bár hasznosítható – nem teljesen hasznosul, hanem a nagyja kiszámíthatatlan folyamatokat indít el a bolygó ökoszisztémájában. (pl. a Csendes-óceáni 1,2 millió km²-es műanyag-szemét-sziget.)
- A Föld rendkívül alkalmazkodó bolygó, pusztulása nem a mi életvitelünktől függ. A mi életünktől csak a **mi kipusztulásunk** függ.
- A Föld 4,6 milliárd éves történetében **rendszeresek** a fajok kihalásai. A Perm-kor végén (230 millió éve) a fajok több mint 40%-a kihalt. A harmadidőszakra kb. 60 millió éve közismert, hogy kihaltak a dinoszauruszok. Az antropocén a mammut kihalásával kezdődik kb. 10-12 ezer éve.

Azt gondolnánk, hogy ezek azért haltak ki, mert nem bántak felelősségteljesen a bolygójukkal? Lehetséges. Egyszerűen a többségük csak **túlszaporodott, kihasználva a számára kivételesen kedvező ökoszisztémát, vagy elpusztult, ha a körülmények változásával nem tudott lépést tartani.** (Például a karbonkorban a hatalmas erdők, a növényzet túl sok CO₂-t vont ki a levegőből, így nem maradt elég további fotoszintézisre és az üvegházhatás is csökkent.) Ez így együtt kipusztította a karbonkor gigantikus erdőit, amiből a nagy feketeszen telepek képződtek. Az oxigénben feldúsult levegő pedig növelte az élet intenzitását, az élőlények mozgását. Pótlódott a növények és állati testek által megkötött CO₂? Igen, a vulkáni működés milliárd tonnaszámba lökte a légkörbe, akárcsak a többi – ma mérgezőnek ismert – gázt. Ezt a mérgező gázelegyet az élővilág hasznosította, bontotta le, illetve az óceánok nyelték el (a felszínük, az esők és a vízfolyások segítségével).

A Föld helyzetében a **legkisebb elmozdulás** is szinte modellezhetetlen, és jelentős változásokat okoz. Embertől független az É-D mágneses pólusok vándorlása, illetve felcserélődése, és nem tudjuk mivel járt, járhat. A teljes antropogén hatás eltörpülhet a bolygót érintő legkisebb kozmikus vagy egy nagyobb tektonikus változáshoz képest. Ezek az egész emberiségre ható létfeltételek, amelyek – jól dokumentálva és kommunikálva – képesek úgy megrémíteni az egész emberiséget, hogy az bármire hajlandó a katasztrófa elkerülése érdekében.

Miért alkalmas a Föld az életre? Hitünk szerint azért, mert Isten erre alkalmassá tette. Tudományosan azonban nem tudjuk. Azt vélelmezzük, hogy bizonyos feltételek esetén a Földhöz hasonló bolygókon, holdakon is kialakulhat, (vagy) fennmaradhat az élet. Az élet az anyagáramlás különleges módja, amely időhöz kötött, de képes maga gondoskodni a folyamat állandó megújulásáról.

Ahogy az egyes élőlény is biztosítani akarja fennmaradásának feltételeit és körülményeit, úgy a fajok is úgy élnek, hogy fennmaradjanak. Ahol megbomlik az egyensúly, ott átrendeződés történik, amely során fajok tűnhetnek el, módosulhatnak, illetve új fajok jöhetnek létre. Az ember az egyetlen faj, amelynek pontos, tudatosított ismerete van a folyamatról, így **elvben** képes lehet a létfeltételeit folyamatosan optimalizálni vagy éppen szükségletei szerint befolyásolni.

Sokoldalú tevékenységével azonban az ember nemcsak szaporodásának és jólétének körülményeit alakítja ki, hanem folyamatosan egyensúlytalan helyzeteket hoz létre, amelyet közösségei állandó vándorlással, cserélődéssel, életvezetési technikákkal, olykor erőszakkal igyekeznek mederben tartani, kiegyenlíteni. A végsőkig leegyszerűsítve: a létehez szükséges források keresése során az ember belakta a Földet. Ma már a bolygó harmóniájának sérelme nélkül képtelen újabb forrásokhoz jutni, ezért **más élő rendszerek sérelmére** ragadja el az erőforrásokat. Mára már a bolygó határain kívüli források bevonására is gondol, és előbb-utóbb képes is lesz rá. Az antropocén (az emberről elnevezett legújabb földtörténeti kor) legnagyobb fajkihalásának közvetlen oka az emberi tevékenység. (Az ember felhasználja vagy elszennyezi a legtöbb faj élőhelyét, így évente tucatszámra tűnnek el örökre még gerinces fajok is, pl. dodó, erszényes farkas, vándorgalamb stb.)

Az emberiség történetében állandó, hogy az emberek egy csoportja valós vagy vélt veszélyben érzi magát, ezért szervezett erőfeszítéseket tesz, hogy a kedvezőtlen körülményeket elkerülje. E **válaszképesség belső parancsa** az oka az emberiséget végigkísérő hatalmi törekvéseknek. **Vezető nélkül** ugyanis nincs csoport. Sem az állatvilág csordalányei, sem az emberek csoportjai körében.

A jó vezetés a túlélés egyik feltétele. Ha nem biztosítja a csoport túlélését, akkor a csoportot kár érheti, esetleg el is pusztulhat. A csoport (tudat alatt, de tudatosan is) tudja, hogy a hatalmi struktúrán múlik a csoport jelene és jövője. A hatalom pedig tudja, hogy veszélytől való **félelem nélkül** a csoport, a társadalom **nem hajlandó** áldozatot hozni, hogy a hatalmat és intézményeit fenntartsa (és viselje a fenntartás terheit).

A félelmek, veszélyek és kihívások elleni fellépés összehangolásáért a hatalom az alávetettektől lojalitást, fegyelmet és áldozatvállalást vár el. Tevékenységét úgy végzi, hogy folyamatosan továbbra is igény legyen rá. (Rousseau, Montesquieu, társadalmi szerződésmodellek...)

Ha nincsenek valóságos félelmek, amelyek a csoportot összetartanák, a hatalom öncélúvá válik, a csoport tagjai egyre kevésbé lojálisak, és a hatalom leváltásán vagy megszüntetésén kezdenek gondolkodni.

A legjobb fegyelmező erő évezredek óta a háború, az éhínség és a természeti katasztrófa volt. Ezek olykor lázadásokhoz, polgárháborúkhoz is vezettek, de a hatalom lényegét és viszonyát a vezetettekhez nem érintették.

A mai helyzet az ismert történelem során még soha nem állt elő.

- Az ember **példátlan technikai lehetőségek** birtokában van.
- Erős eszközök és társadalmak állnak szemben egymással, így a **háborús veszélyre** hivatkozni **már nem elegendő**, hogy a hatalom biztosan számíthasson a társadalom lojalítására.
- A **csoport-tudatot** egyre inkább felváltja az **emberiség-léptékű mi-tudat**, amely a helyi hatalmakra is komoly legitimációs veszélyt jelent.
- A hatalom rendelkezésére álló **technikai és anyagi eszközök** misztifikálása egyre kevésbé lehetséges, az eszközök eloszlása és hatalomsegítő természete a **kultúra mélyszerkezetét is átalakítja** (pl. atombomba).
- Nehezíti a helyzetet, hogy a hatalomnak (vagyis a társadalmakat szervező erőknek) egyre több embert kell irányítani és egyre több embernek kell élelmiszert biztosítani. Az irányításhoz a digitális világ újdonságai kiváló eszközök. Az **élelemtermelés azonban lassan eléri a felső határt** (legalábbis az eddigi hagyományos élelmiszerek tekintetében).

A **halalom globális megoldást** keres. Ajánlata: **népességcsökkentés**, a maradék népesség engedelmesebbé tétele, a kulturális gyökerek elvágása, **alternatív táplálékok** bevezetése, pl. GMO, rovarévés, alga-táplálék, a hulladékfeldolgozás eddig fogyasztásra nem használt részének bevonása az emberi táplálkozásba, a húsevés krimianalizálása (mert adott terület 10x annyi növényevőt képes eltartani, mint húsevőt). Az abortusz alapjoggá tétele és minden olyan társadalmi tevékenység propagálása, amely a szaporodást gátolja (transzgender, homoszexualitás, családmodell-áttervezés, házi kedvenc /kutya-macska stb./ tartásának magasztalása gyermekvállalás helyett, természetesen az állatjólét magasztos jegyében stb.)

Ez az emberiség **kulturális örökségének** viszonylag gyors, a tömegek számára szinte követhetetlen **átformálását** jelenti. A nemzetben, nemzetállamban, történeti folytonosságban és családban gondolkodást, az életmódot jelentő hitéletet elavultnak minősítik, harcot hirdetnek a kulturális sokszínűséget elutasítók ellen, ott is üldözik a rasszizmust, ahol az sosem létezett. A nagy egység jegyében csúcsigény, hogy egyetlen különálló entitást sem lehet preferálni, még a családot, a történelmi egyházakat sem. Csakis a nagy egységbe simuló **ÚJ csoportok** élveznek kommunikációs támogatást. Vagyis a **társadalmak atomizálása a cél**, ahogyan azt már a kommunista kísérletben is láttuk. Ezt a közbeszédben is normává kívánják tenni. Ez a PC (politikailag korrekt)-kényszer. Ezt csak borzasztó erős eszközök és hatalmi kontroll bevetésével lehet elérni. Törvényekkel, irányított közélettel, nemválasztott kiemelt szervezetekkel (NGO-k), reklámdiktatúrával, közösségi médiával. A legjobb eszköz a valamikor kizárólag katonai felhasználásra tervezett **mobiltelefon, internet** és **GPS**-rendszer, valamint a **mesterséges intelligencia, közösségi oldalak**. Használatuk létfeltétellé emelése a használók teljes egzisztenciális kiszolgáltatásához vezetnek. (Minden digitális profil vagy pénz egy gombnyomásra megszüntethető, a banki tranzakciók blokkolhatók, a készpénz kivonása és szankcionálása az anonim gazdasági tevékenységet kizárja. Ma már sok országban bizonyos összeghatár fölött tilos készpénzzel fizetni, és a bűnözői lét bizonyosága, ha a gyanúsítottnál „nagy összegű” készpénzt találnak.) Elidegenedett, atomizált és minden részletében ellenőrizhető társadalom a cél: **robotika, mesterséges intelligencia, digitalizáció, 3D-nyomtatás, internet, big data** (óriási adatkezelő rendszerek).

A bevezetendő **alapjövedelem** humanista máza mögött felsejlik, hogy a digitális bankpénztől függő, önálló egzisztenciával nem rendelkező tömegek azt fogják tenni, amit a létüket biztosító hatalom kíván.

Ezt a **gyors és teljes átalakulást** csak rettenetes veszély elhárítására hivatkozva lehet keresztülvinni. Ha nem cselekszünk, elpusztulunk – ez olyan ősi parancs, hogy minden tanult kontrollunk kikapcsol, és hajlandók vagyunk a megmentő életmód elfogadására. A veszély tudatosítása azonban több évtizedet is igénybe vehet. Voltak sikeres és igazolható tudományos aggodalmak, amelyeket pozitív jó gyakorlatok követtek (pl. a freonok levegőbe juttatása a szórópalackokból és a hűtőgépekből károsította az ózonréteget; betiltásuk után valóban javul az ózonréteg – bár lehet, hogy a freonoktól teljesen függetlenül is javult volna).

A **klimaváltozást antropogén okokra** visszavezetni csábító lehetőség. A tudomány ezt hangsúlyozza is, noha azt is tudja, hogy a Föld klímája állandó változásban van. Csak a történelmi emberiség életében több olyan teljes vagy részleges katasztrófa történt, amely megváltoztatta a társadalmakat, akár egész kontinensek népességének életmódját, viszonyait, kultúráját, olykor létét (vízözön, Atlantisz pusztulása, a Szahara elsivatagosodása, Hollandia tengeri elöntése, majd a tenger lassú kiszorítása, a folyószabályzások stb.).

A keresztény ember világvéleményét meghatározza az a krisztusi ígéret, hogy „...ég és föld elmúlnak, de az én igém el nem múlnak”. Vagyis a mi hazánk nem itt van, a mi törekvéseink az anyagi világon túlmutatnak. Ugyanakkor a Világ, legalábbis a számunkra elérhető Világ ránk van bízva, azzal a jó gazda gondosságával kell bánnunk. A Föld által kínált lehetőségekkel kíméletesen, a **jézusi osztozást** figyelembe véve kell bánnunk.

Vagyis azon a ponton állunk, ahol már tudjuk, hogy a világ erőforrásaival kíméletesen és a következményekkel számolva kell élnünk, de azt is tudjuk (ha figyelünk a jelekre), hogy ezt a **tudásunkat a hatalmi szerkezet ki akarja használni**, a keresztény meggyőződésünket számunkra kötelező **balekságnak** veszi, hogy még inkább alárendelt hatalomfenntartókká alakítson bennünket.

Mai feladatunk, hogy az embert teremtő Isten szándéka szerinti, szeretet-központú életet élni tudó egyénekké, közösségekké váljunk. A jézusi cél és az eléréséhez szükséges tanítás elegendő fényt ad ahhoz, hogy felismerjük a társadalmi igazságosságra és a világ megmentésére hivatkozó sötét szándékokat. Minden keresztény tudja, hogy nem lehet elvenni egy még meg sem született ember életét csak azért, mert esetleg felelőtlen szüleinek gondot okozna a születése, vagy úgymint olyan rossz körülmények közé érkezne, hogy jobb neki meg sem születni. Itt a hatalom csak a kommunikációt és a hazugságot képes bevetni, hogy ezt elfogadtassa (az embrió még nem él, nincs személyisége stb.). Különösen fájó, hogy a tudományt hívják segítségül, hogy elfogadtassanak olyasmit, amit a lelke mélyén minden ember bűnnek tart.

Az alaptételünk az, hogy a **hatalom mai legfontosabb törekvése**, hogy a Föld **népességét ne engedje növekedni**, sőt, ha lehet, azt erősen **csökkentse**.

Minden, hangsúlyozom, **MINDEN globális hatalmi törekvés MA végső soron** ezt a célt szolgálja. Ha ezt megértjük, utánajárunk, megbizonyosodunk róla és igaznak találjuk, akkor hatékony megoldóképlet kerül a kezünkbe a világ bajaira, a makrostruktúráktól egészen az egyéni életvezetésig.

A hatalom milyen eszközökben bízhat?

- **ÖNZÉS**, vagyis a szándékunk a túlfogyasztásra, az embertársunk igényeit, lehetőségeit túlszárnyaló birtoklásra, fogyasztásra, élvezetekre.
- Az a mélyen bennünk levő emberi érzés, hogy mindig valamihez, valakihez képest határozzuk meg magunkat, családjunkat, közösségünket. **Viszonyítás**.

- **Irigység.** Az első gyilkosság bibliai magyarázata. A viszonyítás sátáni következménye. Nehezen viseljük, ha valakinek több jut valamiből, különösen akkor, ha úgy gondoljuk, hogy nem tett érte annyit, hogy megérdemelné, vagy annyit, mint mondjuk mi magunk, de lám, nekünk az mégsem adatott meg.
- **Tekintélytisztelet.** Nem gondoljuk végig a dolgokat, és még erkölcsi dolgokban is szívesen ráhatározunk azokra, akiről feltételezzük, hogy helyettünk végiggondolták és/vagy jobban értenek hozzá (oktatás, sajtó, TV, divat, influenszerek, filmek stb.).
- **Igazodási kényszer.** Más is így csinálja, én miért mennék szembe a trendekkel, társadalmi elvárásokkal?
- **Félelem.** Hátrány érhet, ha ellentmondok. (Esetleg valós a félelem, tényleg hátrány érheti a társadalmi elvárás kritikusát, pl. kirúgják az állásából.)

Van néhány alaptételünk. A világban lévő **rossz** végső okául minden vallás egy Isten szándékával ellentétes rosszindulatú intelligenciát, a Gonoszt, a Sátánt tudja. Ebből adódóan az ember Istentől sugallt földi céljaival (szeretettel, békével, harmóniával) ellentétes irányultság mögött legalább ennyire **indokolt egy sátáni ihletésű szervezett intelligenciát** feltételezni. Mivel a hatalom céljai és eszközei általában ellentétesek az isteni célokkal, a hatalmi szférában jelentkező – végső soron emberellenes – rejtett erőhatásokat összességükben **háttérhatalomnak** nevezzük (Bogár László után szabadon). A háttérhatalom valójában nem egységes, csak gyűjtőfogalomként használjuk arra a világot befolyásolni képes, együttműködő, részkérdésekben azonban gyakran egymással is szemben álló hatalmi központokra.

- A Világban létezik egy nehezen felismerhető, de kitapintható **háttérhatalom (háttérhatalmak)**.
- A Háttérhatalom a helyi hatalmak befolyásolásával saját globális céljai érdekében tevékenykedik, elsősorban pénzügyi, gazdasági eszközökkel, nemzetközi szervezeteken keresztül.
- A **helyi hatalmak** sokszor **nem is ismerik fel**, hogy a háttérhatalom létezik, a **világtrendeket** a különböző nemzetközi trendek, kutatások, társadalmi megoldások, a globális gazdaság hatásának, interferenciájának tulajdonítják.
- A tájékozott és alávetettjeikkel szerves kapcsolatban álló, érdekeiket védeni akaró **helyi hatalmak konfliktusba** kerülhetnek a háttérhatalommal.
- A háttérhatalom MINDIG a tradíció, a rend, a család, a kiegyenlített viszonyok, az életvédelem, a hagyományos közösségek ellen lép fel, amely fellépés MINDIG emberek, csoportok, entitások és kreációk **JOGAIRA** hivatkozik.
- A háttérhatalom mindig szemben áll a történelmivel, a hagyományossal és lokálissal; vele szemben mindig támogatja az újat, a szokatlant, a meghökkentőt, a globálisat, és igyekszik belőlük trendit csinálni.
- A háttérhatalom kizárólagosan akarja eldönteni, hogy mi a jogszerű és mi a jogtalan, vagyis a **maga jogát** akarja minden társadalomra és lokális hatalomra rákényszeríteni.
- A háttérhatalom számára nem szép a keveretlen, csak a kevert (legyen az népesség, fajkeveredés, nemi szerepek, átlátható struktúrák, igaz beszéd stb.).
- A háttérhatalom igyekszik befolyásolni a gondolkodást, közvéleményt, kommunikációt, nemzetközi fórumokat, de leginkább a nemzetek pénzügyeit és jogalkotását, normáit amikhez igazodnak.

Mint hogy a hatalom legfőbb legitimáló eszköze a félelem, aminek okát csak a hatalmi egységesítés tudja megszüntetni, a **globális háttérhatalom (hatalmak)** globális félelemkeltés segítségével igyekszik minél nagyobb befolyáshoz jutni és abban felhasználni a lokális hatalmakat.

Ebben különböző **félelemforrások** bemutatása a legfontosabb eszköze.

A kommunizmus alatt a nyugati világ félt a kommunista tömb fegyverkezésétől, ezért aztán maga fegyverkezett csak igazán. Társadalmi hisztériákat kavart (pl. McCarthy szenátor mindenütt szovjet kémekeket vizionáló amerikai őrületében). Lokális háborúkat vívott a terjeszkedni akaró kommunizmus ellen (Korea, Vietnam, Kuba, Szuezi, Angola, Afganisztán stb.). A kommunista blokk pedig ezt látva a **békeharcot** hirdette meg, és minden elnyomó lépését a béke egyetemes vágyával magyarázta, a háború utáni világ háborútól való félelmére alapozta.

A kommunizmus bukása után a háttérhatalom változatos félelemkeltésbe kezdett: UFO-észlelések, járványok (malária, AIDS, ebola stb.), veszélyeztetett földi klíma, környezetszennyezés, az emberi szabadságra leselkedő újabb veszélyek (terrorizmus, rasszizmus, homofóbia, fasizmus, náciizmus, xenofóbia, populizmus, és minden, ami a szélsőséges liberalizmust bárhol is korlátozná). **A hatalom ugyanis csak valamilyen veszélyre hivatkozva kap legitimációt arra, hogy megmondhassa, hogy a közösségnek és egyéneknek hogyan élhetnek.**

Le kell szögezni: a hatalom által hivatkozott **veszélyek legtöbbje valóban létezik**, és egyike-másika valóban emberiség szintű kockázatot rejt. Ugyanakkor mára az is világossá vált, hogy **elfogyóban vannak azok az elnyomott csoportok**, amelyeknek valóban társadalmi gáttakkal kell megküzdeniük az érvényesülés, a túlélés során. Az ilyenek felkutatása, esetleg **kitalálása** az új háttérhatalom fontos célja, hogy ne álljon le a belső küzdelem. Megszületik a WOK-kultúra, a gender-elméletek, a feminizmus és annak ellentéte is (pl. amikor szépségkirálynőnek férfit választanak, megalázva a született nőket), a homoszexuális jogvédelem és térfoglalás, PRIDE stb., A gyermeki jogok visszaszorulóban, az **aberrációk** védelmében társadalmi mozgalmakat kreálnak (amiből látszik a háttérhatalom sátáni természete). A háttérhatalom egyik kedves ideológiai hivatkozása a „nyílt társadalom”. Ennek lényege, hogy a háborúkat a nacionalizmus váltja ki, tehát mindent meg kell tenni a nacionalizmus felszámolása érdekében. A nacionalizmus pedig a történelemből, kultúrából, tradíciókból, nemzeti nyelvekből, vallásokból, családi kötelekekből áll, tehát ezek ellen fellépni kötelessége annak, aki végre háború nélküli emberiséget akar. Az ezt az ideológiát hirdető háttérhatalom és tevékenysége egyre inkább a fényre lép. Elég erősnek érzi már magát ahhoz, hogy saját mivoltában is megnyilatkozzon. Vagyis felismerése és néven nevezése már nem jelent laposföld-hívést vagy összeesküvés-elméletekbe bonyolódást.

A veszélyekre hivatkozó háttérhatalmi **társadalommérnöki** tevékenység nem a veszélyeket akarja csökkenteni, hanem a felelős, reprodukcióra képes, isteni küldetését betöltő emberek és közösségek számát. Amikor a klímaváltozást, az éhínséget, a járványokat megszüntetni vágyó erőszakos mozgalmakat, egyedüli megoldások szorgalmazását látjuk, akkor gondoljunk arra, hogy ezek valóságos veszélyekre hivatkozva akarják az emberre erőltetni a **halál kultúráját**, amely sokkal biztosabban pusztítja el az embert, mint a megsebzett, de alapvetően igen toleráns és regenerálódni képes bolygónk.

(Hogy globális-e a háttérhatalom? Valószínűleg igen. Csak egy adat: Kína ismert történelme során az idén először népességcsökkenést tapasztalt, igaz, hogy csak 800.000 fős csökkenést, de maga a jelenség is figyelemre méltó. Gondoljatok erre, mielőtt rovarkrémes algapizzát rendeltek a Wolt-nál.)

[Benyhe István előadása elhangzott Vépen,
a 2023. évi Bokor Nagytáborban]